

تاریخ: ۱۳۸۸/۱۰/۲۶
کد خبر: ۸۸۱۰-۰۴۴۴۹

عضو اتاق بازرگانی در گفت‌وگو با ایسنا تشریح کرد:

« راهکارهای مقابله با واردات بدون ضابطه »

خبرگزاری دانشجویان ایران - تهران
سرویس: بازرگانی

یکی از نمایندگان بخش خصوصی راهکارهای مقابله با واردات بیش از حد را مربوط به چند موضوع فضای کسب و کار کشور، وابستگی اقتصاد کشور به نفت و نبود نشاط در صنعت و تولید و کاهش امید به آینده می‌داند و متذکر می‌شود که اقتصاد رانته کشور و وابستگی آن به نفت باعث شده دیگر مزیت‌های کشور رشد نکنند.

راهکار این عضو اتاق بازرگانی تهران برای رقابت تولید کشور با واردات نیز این است که الزامات این رقابت و امید به آینده و نشاط اقتصادی در کشور وجود داشته باشد.

پدرام سلطانی در گفت‌وگو با خبرنگار بازرگانی خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) در مورد راهکارهای مقابله با واردات بی‌رویه می‌گوید به نامساعد بودن فضای کسب و کار و تولید در کشور اشاره می‌کند و می‌گوید: قضیه این است که آن قدر مشکلات و ریسک‌ها در بخش تولید چه در حوزه صنعت و چه در حوزه کشاورزی زیاد شده که تمام این مشکلات عملاً به هزینه تبدیل می‌شود.

وی دومین موضوع را مربوط به وابستگی کشور به نفت ذکر و اظهار می‌کند: اقتصاد ما برخلاف بسیاری از اقتصادهای رقیب ما که منبع درآمد و هزینه آن‌ها از محل تولید و صادرات است (یعنی تولید می‌کنند، صادرات انجام می‌دهند و ارز به دست می‌آورند و با آن ارز واردات هم می‌کنند) منبع اصلی اش نفت است و به جای این کارها از نفت استفاده می‌کنیم.

سلطانی با اشاره به راحت‌تر بودن کار استخراج نفت و سود حدود ۱۰ برابری در این زمینه یادآور می‌شود: مابه تفاوت هزینه تولید در این بخش نسبت به طبقه‌های دیگر بازار بالاتر است. چرا که هر بشکه حدود هفت، هشت دلار تمام می‌شود و ۷۰، ۸۰ دلار فروخته می‌شود، این یعنی اصطلاحاً هزار درصد یا ۱۰ برابر سود در این کار وجود دارد.

وی ادامه می‌دهد: همین موضوع باعث شده توجهی به سیاست‌های ارزی کشور نشود و به نوعی اقتصاد کشور از نظر منابع ارزی متکی به تولید نباشد و چون مستقل از تولید است، به تولید توجه‌ای نمی‌کند و تولید سرکوب می‌شود.

به گفته این فعال بخش خصوصی، نتیجه این موضوع این می‌شود که چون قیمت ارز برخلاف تولید، برای نفت مهم نیست، در نهایت قیمت ارز یک قیمت مقرون به صرفه برای تولید و صادرات کشور نباشد.

وی تصریح می‌کند: این یعنی ما به کالاهای وارداتی یارانه می‌دهیم. چرا که قیمت ارز برای آن‌ها به صرفه‌تر است و بنابراین واردات راحت‌تر و با قیمت به صرفه‌تری صورت می‌گیرد و تولید نمی‌تواند با آن رقابت کند. این یک کلاف سر در گمی است که اخیراً هم به آن دامن زده شده است، به جهت اینکه علی‌رغم دو عامل اصلی عامل سومی به وجود آمده که نشاط از صنعت و تولید رخت بر بسته و امید به آینده بسیار کم شده است.

سلطانی خاطرنشان می‌کند: در فضایی که نمی‌توان حتی سه ماه آینده را پیش‌بینی کرد، در هیچ کشوری نمی‌شود تولید کرد. به عبارتی تولیدکنندگان ما هنرمند هستند که کار تولید انجام می‌دهند، چرا که تولید به یک بستر آرامی نیاز دارد که بتوان در آن حداقل برای پنج سال دیگر برنامه‌ریزی کرد.

وی در ادامه اظهار می‌کند: ما هم می‌توانیم رقابت‌پذیری خودمان را به مانند خارجی‌ها کنیم، به شرط اینکه الزامات رقابت ما و امید به آینده و نشاط اقتصادی وجود داشته باشد.

سلطانی در پایان با مهم‌ترین شمردن فضای کسب و کار کشور متذکر می‌شود: اقتصاد ما یک اقتصاد رانتهی است، یعنی اقتصادی که وابسته به نفت است و باعث می‌شود بقیه مزیت‌ها نسبی ما رشد نکنند. یکی از تبعات این اقتصاد رانتهی هم این است که قیمت ارز واقعی نیست و تعادلی بین قیمت ارز کشورمان با ارز کشورهای دیگر وجود ندارد.